

владиката и доклѣ имъ излѣзе законно разрѣшение за распушчание или за одобрене.

А пѣкъ въ селата това става съ побѣгване на жената у тѣхъ си и като яви на тѣхнитѣ, си че „не ще да иде да му шета, слугува и да го гледа“ по тѣзи и тѣзи причини. Заяви се това на кметътъ и старѣитѣ въ селото, които като не можатъ да ги одобрятъ и развърнатъ отъ намѣрението имъ „пишатъ имъ книга до общината“ въ града (до дѣдо владика): „като идите тамъ при него тогава се оправете, кога е тѣй“ казватъ старѣитѣ.

Ако иматъ дѣца, бащата си прибира дѣцата и си ги отглежда на своя смѣтка, ако ли пѣкъ иматъ дѣте на гърди да суче, жената побѣгва съ него и го задържа при себе-си, отгледва го да я има то на старо врѣме; но ако е нѣкоя упорита и него му остава. Тѣй напустната жена остава да живѣе винаги при родителитѣ, ако ли пѣкъ нѣма такива, прибере си наслѣдието отъ баща си и живѣе сама. Ако ли пѣкъ и наслѣдие нѣма, прибере се при родителитѣ си, живѣе при тѣхъ нѣколко години именно 7—8, прѣзъ което врѣме работи сама, храни се, гледа се и подиръ това взематъ да я подканятъ да се жени.

Въ града и въ селата е останжло да се говори и приказва, че една оставена жена или напустната, като е навършила 7 години, свободна била да се ожени за другъ, когото си иска.

Т.-Пазарджикско. — Цѣлѣта на женидбата е бракътъ да трае до животъ. Много пѣти се случва да се распушчатъ по тия причини: ако невѣстата прѣдъ вѣнчанието е била обезчестена, или се хване въ прѣлюбодѣйство; ако прави да помѣта дѣцата си; ако страда отъ падание или полуда. Тогавъ мжжътъ я оставя и се жени за друга. По сѣщитѣ причини и жената може да напустне мжжътъ си. Когато распушчанието става по други причини мжжътъ е длѣженъ да храни напустнатата догдѣ е жива.

Хасковско. — По нѣкога ставатъ распушчания и причинитѣ сѣ многовидни, напр. сиромашия (!), пиянство, блудъ, кѣрания, бияния, незгода или, както казва поговорката, „два остри камѣка не мелжтъ брашно.“ Народътъ гледа на распушчанията като безпѣтно и беззаконно нѣщо.

Распушчанията ставатъ при владиката.